

Ook AC 2013 blijft in Deinze, zegt Sinterklaas !!!

Goed nieuws, sprak voorzitter Jean-Pierre Strobbe bij de opening van de decembervergadering: de Artevelde Challenge zal in 2013 toch in Deinze kunnen blijven. Er was wat twijfel wegens verbouwingswerken aldaar. Maar mits wat herindeling en het inleveren van wat plaats, zal de infrastructuur te Deinze toch weer voor IPMS-Gent beschikbaar zijn. En nog meer goed nieuws: Willy 'Klaas' De Cock heeft de traditionele sinterklaaspakketjes klaargemaakt en voorzitter JP kroop eventjes in het vel van de goedheilighe man om wat lekkers te bedelen aan alle lieve modelbouwertjes aanwezig. Voorts ook veel modelbouwlekkers op de tafels natuurlijk, zelfs af en toe met enige aansluiting op het thema, met name de letter K!

Frederik Vanderstraeten weer in Tiger Meet bussiness !

beste Tiger paint scheme binnenhaalde. Het Canadese Cold Lake was de plaats van het gebeuren. Beide kits zijn op schaal 1/72e en konden dankzij Revell als special painting toestellen gebouwd worden.

Meteen een gelegenheid om eens in het verleden van de Tiger Meets te pluizen. De oorsprong van de Tiger Meet is nogal wazig. Volgens een oude tekst op de website van

de organisatoren van de hand van een onbekende auteur zou alles begonnen zijn met een samenkomst van de 79e en 74e RAF-squadrons voor wat whiskey en plezier in 1960. In 1961 kwam daar het Franse EC 1/12 bij en daarmee zou de NATO Tiger Association gestart zijn. In 1962 schreef ene Lt Mike Dugan alle Tiger-units aan die hij kon vinden om een echte NATO Tiger Day op het getouw te zetten. Eventjes ontstond een relletje over de deelname van de Duitsers, die in die tijd nog militair vliegverbod over Engeland hadden, maar de plooi-

Frederik blijft sterk geëngageerd in alles wat met de NATO Tiger Meet(ing)s te maken heeft. Op de decembervergadering presenteerde hij enerzijds een Mirage 2000 C van de Tigermeet 2010 in het Nederlandse Volkel. Het ging om een toestel van het Escadron de Chasse 1/12 uit Cambresis. Anderzijds toonde hij een F-16c zoals die deelnam aan de Tigermeet of the America's in 2003. Het ging daarbij om een toestel van het 140e Fighter Squadron van de Colorado National Guard, dat de trofee voor het

en werden gladgestreken en de eerste TM werd een succes. Er was weliswaar een nogal bonte verzameling Tiger emblemen, maar de juiste spirit was er! De Fransen brachten een grote lading munitiekisten mee voor diverse competities. Toen die geopend werden, bleken er

champagneflessen in te zitten! De Tiger Moth Club van Biggin Hill nodigde zichzelf uit. En maar goed ook. Doordat op de flyby dag de regenwolken tot op 400 voet hingen, redden zij met hun luchtacrobatie op lage hoogte de show. Of dat allemaal echt gebeurde zoals de illustere auteur

het beschreef is onzeker, maar Dugan werd in elk geval een viersterrengeneraal en de moraal is dat enthousiasme en ondernemingszin op squadrone niveau tot succes kunnen leiden...

Ian Barclay bouwde Italiaanse Centauro !

Ian Barclay bouwde een Italiaanse B1 Centauro AFV early version (2e serie) van Trumpeter op schaal 1/35e. Dat het om een Italiaan gaat, tonen de vlaggetjes vooraan en achteraan. De Centauro is eigenlijk een middelzware tank op wielen (24 ton). De Italianen ontwikkelden de tank destroyer ter vervanging van de Leopard I's. Met dezelfde vuurkracht (met name een 105 mm kanon), maar met een grotere strategische mobiliteit. Met zijn 110 km/u was dit beestje snel inzetbaar. De tank werd gebouwd tussen 1991 en 2006. Ian kocht het model voor een luttele 20 euro met de bedoeling wat te oefenen in het verlevendigen van een groene camouflageafwerking. Hij deed dan ook voor het eerst aan shading. Eerst bracht hij standaard groen op (eigenlijk het groen van de Duitse WO-II-tanks) van Lifecolor. Daarna deed hij de vlakken in het midden oplichten met een mix van de basiskleur en wit. Vervolgens bracht hij een wash aan van MIG-zwart. Ten slotte deed hij de opstaande delen oplichten met bleek groen. De wielen en de banden sjoof Ian eerst in zwart. Daarna bestofte hij ze met Lifecolor dust. Op het einde vernevelde hij nog wat Life-

color dust 1 en 2 over het gehele model. Weliswaar niet te overdreven, want de tanks werden vaak gewassen en maakten tot op heden geen echte oorlogssituaties mee. Om zijn bouwsel toch enigszins bij het K-thema te doen aansluiten, be-

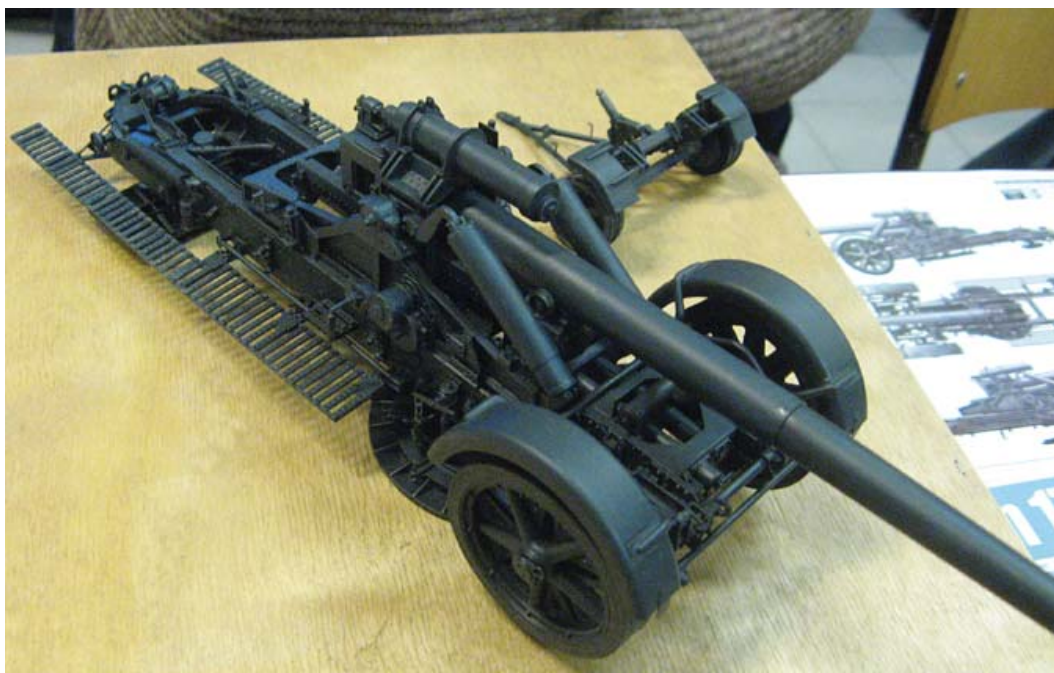
weerde Ian dat de B1 gebruikt werd door KFOR (Kosovo Force) in het Pristina na 1999 ! Ook IFOR (Implementation Force - Bosnië en Herzegovina) gebruikte de B1, zij het dan meestal in een wit jasje.

Willy Jacxsens volgt thema met Duits 17cm Kanon !

Thema van de maand was in december de letter K, zoals in Kanon. En in die sfeer bouwde Willy Jacxsens een model van het zware Duitse 17 cm Kanon

18 van Krupp. Hij gebruikte daarvoor de Trumpeter kit op 1/35. Dit kanon is het zwaarste Duitse kanon uit WO II. Er bestond nog een 21 cm, maar dat

was een mortier. Het model is nog niet afgewerkt. Het kreeg alleen een grondlaag, met name Vallejo panzergrau, waaraan Willy voor meer glans zo'n 20%

Pruisisch blauw toevoegde. Wel heeft Willy eerst een primer aangebracht, met name Humbrol grijs. Vallejo is immers een heel dunne verf en als je die met het penseel opbrengt komt ze vlug los. De volgende bouwfasen houden in: de kleur bijstellen, pastel aanbrengen, beetje bijscratches, enz. Mooie details aan het kanon zijn de bedieningsladder langs de loop, de dubbel geremde terugslag en het bijhorende wielkarretje. De kitonderdelen zijn zo fijn en fragiel dat Willy er gaandeweg enkele brak. Geen nood: gaatjes boren in de afgebroken deeltjes, een ijzeren pinnetje in de gaatjes aanbrengen en alles weer mooi aaneenlijmen !

Gilbert Verheggen toonde ambulance Ford-T !

Ambulance

Gilbert Verheggen presenteerde op de laatste vergadering van 2012 een militaire – jawel ! – versie van de populaire Ford-T. Naar het einde van de Eerste Wereldoorlog kwamen dergelijke militaire Ford-T's mee met de Amerikaanse troepen. De versie die Gilbert heeft gebouwd is een ambulance-uitvoering zoals die werd gebruikt door de Franse troepen. Ook de Polen reden volgens Gilbert met Ford-T's rond en die maakten er zelfs een pantserwagen van, de Ford Tfc (Erwin Bovijn heeft er zo eens eentje op 1/72e gebouwd) ! Gilberts kit is dan ook van het Poolse merk IBG, dat gespecialiseerd is in voertuigen uit WO I. De schaal is 1/48e. Best een mooi gedetailleerd kitje, volgens Gilbert, die daarbij verwijst naar het fijn afgewerkte lantaarntje achteraan, de mooie claxon en de gedetailleerde handrem.

Afwerking

Hij werkte het modelletje, dat hij vond bij een Poolse handelaar op de AC te Deinze, vrij recent af. In de laadbak scratchte hij alvast met twee u-balkjes van Evergreen de rails om een brancard in te schuiven, maar de brancard zelf moet hij nog maken. De 'bache' is uit één stuk vervaardigd. Met sprue bootste

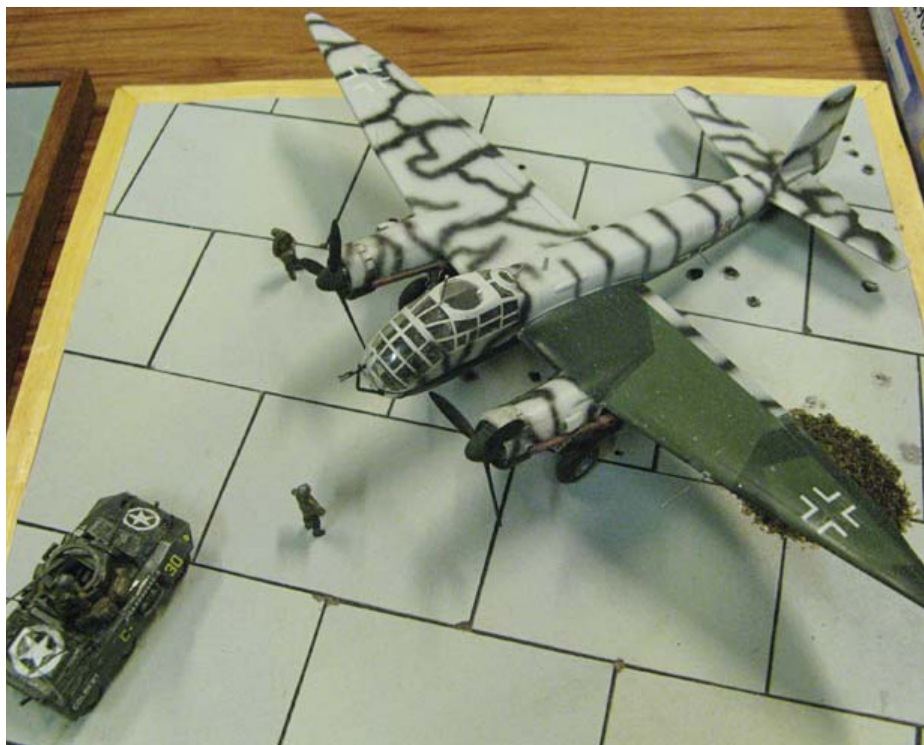

Gilbert vooraan de lederen spanriemen ervan na. Gilbert schilderde het model met de hand en bemodderde dat flink. De decals gaven wel wat problemen. Ondanks een ondergrond van glansvernis, kwamen ze steeds weer los en zilverden ze sterk. Bovendien kwamen ze moeilijk

los van het decalvel. Gilbert moest ze er als het ware vanaf 'pellen'. Hij plaatste het geheel op een paaseivormig vignetjet, gemaakt van vezelplaat en afgeboord met finier. Voor de ondergrond gebruikte hij gras uit de treinmodelbouw.

Franklin Goethals: Wow, that is a strange bird !

Franklin Goethals bleef nog even hangen bij het thema uit november, met name de letter J. Hij bracht nog maar eens een diorama met een Junkers 188 mee. Dit keer een hele speciale, met aan de ene kant een soort mottle wintercamouflage, en op de andere vleugel een splinterpatroon. De Amerikanen troffen het toestel zo aan op Melsbroek in september 1944. Een directe verklaring is er niet. Wellicht is een vleugel vernieuwd? De Junkers staat samen op het diorama met een Greyhound (M9) die luistert naar de naam 'Colbert' – een verwijzing naar de mogelijks Franse bestuurder ervan. De dioramabasis is naar aloude gewoonte van Franklin eenvoudig: wat kartonplaatjes op een fotolijst met een 'gevulde' bommentrechter (met wat zelfgemaakte kiezelslag). Franklin toonde daarnaast

ook een Koreaanse (deze keer dus wel in het juiste thema !) F-4E Phantom van eind de jaren 70. Franklin is het kitmerk ervan vergeten. De decals vond hij bij Micro-Scale. Franklin bouwde de kit al

lang geleden, toen hij naar eigen zeggen nog niet wist dat je decals best op een glanzende ondergrond aanbrengt. De decals in kwestie vertonen dan ook flink wat zilvering. Al doende leert men...

Peter Pruydt startte bouw Warhammer Orkbomber !

het toestel. De uitlaten verlegde hij: de uitlaten van de neus naar achteren, waarbij hij een 'demper' op de vleugels wegschuurde en dichtplamuurde. Ook het logo op de neus schuurde hij weg en openstaande panelen detailleerde hij binnenin met koperdraad en plasticard.

In schril contrast met de martiale aanblik van de Orkbomber in aanbouw stond het

Peter Pruydt waagde zich al eerder op de fantasy toer. In december begon hij de bouw van een wargamingmodel van Warhammer, meer bepaald een Orkbomber, die, gelet op de grootte van de bijhorende figuren op schaal 1/35 of 1/32 kan worden geschat. De kit staat toe vier à vijf versies te bouwen, maar de bottom line is sowieso de eigen fantasie van de bouwer. Peter bracht in de eerste bouw-fase alvast een aantal eigen aanpassingen aan. Zo verving hij de geschutstoren met mitrailleur door raketten bovenop

tweede model van Peter: een mini-diorama met biddend vrouwenfiguurtje. De figurine is in wit metaal en uit één stuk. Peter hoefde nog enkel te schilderen. Hij plaatste het vrouwenfiguurtje voor een hoopje stenen, dat een graf symboliseert. Naast het figuurtje komt nog een boom op basis van een krulwilgtakje, maar die moet Peter nog afwerken. Met een papje van natriumbicarbonaat (beter bekend als sodapoeder – zie uw lokale Delhaize) en met water verdunde houtlijm bracht hij over en rond het tafereel sneeuw

aan. Deze sneeuw is door de korrelige structuur vrij realistisch. Het vignette als basis kocht Peter ready made in Hoboken. Alles werd afgewerkt met de Citadel verf uit het Warhammer scala. Voor de mantel van de figurine, koos Peter blauw als basis. Daarover bracht hij een donkere wash aan. Vervolgens drybrushte hij nog enkele malen met steeds meer met wit opgelicht blauw. Gezicht en handen kregen huidkleur, een sepia wash en drybrushes met steeds meer opgelichte huidkleur. Deze manier van werken werkt volgens Peter vooral goed voor kleinere figurines, die minder detail tonen.

Jerom Van Den Berghe gaat Willy De Cock achterna !

Jerom bouwde een Sherman M4A2/3 op 1/35e, een oude kit van Italeri. Volgens Willy 'Sherman' De Cock gaat het om een A3, want de A2 zou een diesel zijn en die had een ander soort motorrooster en 'geen zwengel om in gang te draaien'. Jerom had flink wat last met de tracks, die uit één stuk rubber gegoten waren en wellicht door de ouderdom van de kit broos waren geworden. Ze braken dan ook al na enkele dagen. Uiteindelijk vond Jerom een oplossing: hij kleefde in de loop van de tracks een reepje gaas om ze samen te houden en verder breken te verhinderen. Een beetje zoals het nadengaas in de voegen van gyprocwanden. Jerom plaatste op de tank enkele 'halve gasten', figurines die hij midlijfs amputeerde en op een horizontaal geplaatst latje kleefde op de goede hoogte. Ander afwerkingsdetail was een camouflagenet, waarvoor hij een stukje gebruikte van het gaas dat rond bloemen wordt gespannen. Met daarrond een riem uit plastic strip. Jerom schilderde het model met de hand. Hij koos voor een modderfinish met in water opgeloste MIG-poeders.

4 x letter K

Erwin Bovijn bracht vier modellen in het thema van de letter K mee: een sinterKlaas, een Kerstman, een Reichspost Kübelwagen en enkele Japanse Kurogane trucks. Met de figurines won hij ooit een bouwwedstrijd van Retrowheels, die hem maar liefst 150 euro kitwaarde opbracht. HO-ho-ho-ho !!!

